

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2972-04-10

[ע"פ 10288-04-10](#)

בפני כב' השופטת מרים מזרחי

כב' השופט יורם נועם

כב' השופט נעם סולברג

המערערים:

1. חיים גולובנציץ
ע"י ב"כ עו"ד צביקה אגמון
2. אריה גולוביץ
ע"י ב"כ עו"ד אשר אוחיון

נגד**המשיבים**

1. מס הכנסה - חקירות ירושלים
2. מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דן בהט

<#2#>

נוכחים:

- ב"כ המערער 1 עו"ד צביקה אגמון
ב"כ המערער 2 עו"ד אשר אוחיון
המערערים בעצמם
ב"כ המשיבים עו"ד דן בהט

החלטה

נדחה לעיון.

על פי המוסכם, פסק הדין יישלח לצדדים בדואר.

<#6#>

ניתן והודע היום כ"ז שבט תשע"א, 01/02/2011 במעמד הנוכחים.

נעם סולברג, שופט

יורם נועם, שופט

מרים מזרחי, שופטת

פסק - דין

שני ערעורים שנדונו במאוחד על הכרעת הדין ועל גזר הדין שניתנו בבית משפט קמא (כב' השופט ד' מינץ). בהכרעת הדין, שניתנה לאחר שמיעת ראיות, הורשעו המערערים בשל אחריותם כמנהלים, בביצוע עבירות של אי-הגשת דו"חות במועד, לשנים 2000 ו-2002 ביחס לחברה אחת שהיתה בבעלותם, ולגבי השנים 2001 ו-2002 לגבי חברה אחרת שבבעלותם. כן הורשעו השניים בכך שלא הגישו במועד דו"חות אישיים על הכנסות ולא הגישו הצהרות הון. מדובר לגבי המערער 1 באי-הגשת דו"ח על הכנסות אישיות לשנת 2004 במועד ושל אי-הגשת הצהרת הון ליום 31.12.01. לגבי המערער 2, מדובר באי-הגשת דו"ח על הכנסות אישיות לשנים 2003-2004 ואי הגשת הצהרת הון ליום 31.12.01. המערערים טענו כי לא עלה בידיהם להגיש את הדו"חות מחמת סכסוך שנתגלע ביניהם, כאשר לא הגיעו להסכמה בדבר הגשת דו"ח המקובל על שניהם. בית משפט קמא דחה את טענתם של המערערים, לפיה היה הצדק סביר להימנעותם מהגשת הדו"חות, ואף דחה את טענתם כי בנסיבות העניין יש לזכותם מחמת זוטי דברים.

בית משפט קמא הטיל על כל אחד מהמערערים עונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי וכן קנס כספי בסך של 20,000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪. כמו כן, דחה בית משפט קמא את בקשת המערערים להימנע מהרשעתם בדין ולהסתפק בקביעה כי ביצעו את העבירות, בצד סנקציה שאין הרשעה בצידה.

בערעוריהם טוענים המערערים, כי שגה בית משפט קמא בכך שלא ראה בנסיבות שבעטיין לא הוגשו הדו"חות משום סיבה מספקת או הצדק סביר, שיש בהם כדי להביא לזיכויים, או לסווג את התנהלותם כזוטי דברים; ובפרט כאשר לטענתם לא נגרע מרשויות המס תשלום, שכן בהעדר הדו"חות נוכה מס במקור מהחברות.

לדעתנו, צדק בית משפט קמא בקביעתו, כי אין זה מתקבל על הדעת שסכסוך בין בעלי מניות בחברה, חריף ככל שיהיה, יהווה סיבה מוצדקת לאי-הגשת דו"חות במועד. כך בכלל, ובפרט בתקופה כל כך ממושכת, של שנתיים לגבי חברה אחת ושלוש שנים לגבי חברה שניה. לא כל שכן שלא היתה הצדקה לאי-הגשת הדו"חות האישיים. קנה המידה לעניין נקיטת כל האמצעים או סיבה מספקת הוא קנה מידה אובייקטיבי, ועל פי הפסיקה, די להראות אמצעי אחד שבו ניתן היה לנקוט. קיימות צורות לפתרון "משבר" של חילוקי דעות בין בעלי המניות, ואולם, גם מטעמים של מדיניות משפטית אין ניתן להשלים עם הכרה

בסכסוך בין בעלי מניות כסיבה מספקת לאי-הגשת דיווחים לרשויות המס, ובפרט בתקופות כה ממושכות כמו אלו הנדונות. על כן, נדחה הערעור נגד ההרשעה.

שני המערערים הגישו ערעור גם כנגד גזר הדין, ואולם בא-כוחו של מערער 2 הודיע במהלך השמעת טיעונו כי הוא עותר לזיכוי מרשו בדין ואינו מלין עוד על גזר הדין.

אשר למערער 1, שעמד על טענותיו בעניין זה והלין על החלטתו של בית משפט קמא שלא להסתפק בהטלת שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, הרי שלדעתנו אין מתקיימים בנסיבות העניין התנאים שעל פי פסיקת בית המשפט העליון מצדיקים הימנעות מהרשעה בדין (ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פ"ד נב(3) 337), ולו מכיוון שמדובר בעבירות פיסקאליות, שיש מקום להרשיע בגינן לשם הרתעה אפקטיבית אינדיבידואלית וכללית. סוג עבירה שכזה אינו מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. כמו כן, בנסיבות העניין דן, לא מתקיים מצב שבו אין יחס סביר בין הנזק הצפוי למערער 1 מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה.

אשר על כן, נדחים שני הערעורים.

ניתן והודע היום כ"ז שבט תשע"א, 01/02/2011, בהעדר הצדדים על פי הסכמתם.
המזכירות תשלח עותקים לב"כ הצדדים.

נעם סולברג, שופט

יורם נועם, שופט

מרים מזרחי, שופטת

מרים מזרחי 54678313

הוקלד על ידי: עינת בן-הרוש
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)